

Alle, dog ved Siden deraf ydes et væsentligt Bidrag dertil af dem, der fortrinsvis tage Nyttens af Veiene, og som med det Samme have en Hovedandele i, at de slides og alt- saa stadig maae vedligeholdes. Naar man derfor har været meget ivrig for at faae Vedkommene affskaffede, saa er det ikke, fordi de hvilede paa et falskt Princip, men fordi det paa de allerfleste Steder i Landet viste sig, at de Bidrag til Veivæsenet, der opkrævedes gennem Bommene, knap kunde dække selve Dppebørselen; og da naturligtvis Afgiftens Hensigt ikke kunde være at etablere en Næringsvei for Bomforpagtere, saa er det en Selvfølge, at man maatte ønske at blive fri for en Afgift, som er den skadeligste af alle mulige, den nemlig, hvor Dppebørselen spiser hele Afgiften op eller dog paa meget lidt nær bringer den til at forsvinde. At dette nu ikke gjælder om de heromhandlede Bomme, har jo længst været bitterligt, og det var ogsaa derfor, at disse Bomme, dengang de øvrige ikke blot ørkesløse men skadelige og uforstandige Bomme bleve nedlagte, bleve bibeholdt, idet de opfyldte den første Betingelse for enhver Skat, nemlig at give et anstændigt Overflud over Dppebørselsudgifterne. Det er derfor, at man har bibeholdt dem, og naar man nu vil have dem affskaffede, saa seer jeg ikke, at der er nogen anden Grund derfor tilbage end den Ubegagelighed, det unægtelig er, undervæis at blive standset og afkrævet en lille Skat, Noget, som det ganske vist vilde være en betænkelig Sag at indføre fra ny, men som man nu fra Verlds Tid er vant til, og som man ogsaa vel kan komme tilrette med. Det er en moderat Afgift, som er Vedkommende bekendt iforveien, og selv de Omstændigheder, der ved Forhandlingerne om Bommernes Nedlæggelse spillede en Rolle, saasom hvorledes man i haarde Vintre maatte lukke Ræthbøren op og komme ud i den kolde Luft, lemper sig jo ganske; det vil jo være Rudfsken, der kommer til at besørge det; forsaavidt da ikke Rudfsken tillige er Bognens Herre. Altsaa, for at frie de vedkommtende Veifærende for en saadan lille Ubegagelighed, derfor finder jeg ikke, at der er Anledning til at tage sin Tilflugt til en saadan Tvangsløve. Derjom alle Vedkommende i

den Henseende være enige, saa kunde vi Andre jo ikke Andet end være glade ved, at „Hindringen for den frie Samfærdsel“ — skjøndt det er en temmelig ringe Gjenstand at anvende dette store Ord paa — forsvinder; det kan naturligtvis kun være en Behagelighed, men at gribe til en Tvangsforanstaltning, at paalægge vedkommende Communer denne Afgift imod deres bestemte Indsigelse, dertil synes jeg ikke, at der er den mindste retfærdiggjørende Grund. Det er en almindelig Grundsætning i vor som i alle Vellove, at ethvert District skal vedligeholde de Veie, der gaae over dets Grund; dette gjælder jo om Communerne med Hensyn til Dypeiene og Amterne med Hensyn til Landeveiene; og det er jo dog en Selvfølge, at ogsaa Andre end Districtets Beboere kunne benytte Veien; det hører jo netop til Begrebet af en offentlig Veie. Hvis der derfor her skulde skrives ind, og man endelig vilde have disse Bomme nedlagte, saa vilde det sige, at gamle Kjøbenhavns Amt nu kom til at indtræde ganske i de samme Billaar som alle de øvrige Amter, nemlig at maatte vedligeholde sine egne Veie uden dertil at faae Bidrag andetsteds fra. Og hvis man vil sige, at dette bliver for byrdefuldt for Amtet, fordi Hovedstadens Nærhed gjør, at disse Veie befæres overordentlig stærkt og det ikke blot af Amtets egne Beboere, men ogsaa af fjernere Boende, saa vil jeg dertil svare, at den Omstændighed, at dette Amt ligger lige op til den vigtigste Markedsplads i Danmark, medfører for det mangfoldige Fordele, der ere begrundede i Sagens Natur, men paa den anden Side ogsaa Byrden, som man maa finde sig i. Jeg vil ogsaa blot bringe i Erindring, at naar der er Tale om en Indkomstskat, saa veed Regjeringen overmaade godt at finde det Argument, hvorefter denne Egn skal beskattes efter et ganske andet Forhold end hele det øvrige Land, nemlig netop paa Grund af de store Fordele, som den har; og den større Værdi, som dens Eiendomme faae derved, at de ligge nærved Hovedstaden. Kan man altsaa ikke taale disse Bomme, er man saa doctrinair, at man efter den almindelige Grundsætning siger: enhver Hindring i den frie Samfærdsel er til